

Junimea si Convorbiri Literare

Odata cu unirea Principatelor Unite in 1859 s-a asigurat un cadru social-politic prin care se facilita si dezvoltarea culturii. Totodata, sub domnia lui Al. I. Cuza, a crescut grija acordata invatamantului, teatrului, literaturii.

In 1866 este adus la tronul Romaniei Carol de Hohenzollern si se va promulga prima Constitutie a tarii prin care se realiza o adevarata democratizare dupa Razboiul de Independenta din 1877. Romania va iesi de sub suzeranitatea otomana, ceea ce a facilitat si deschiderea culturii nationale spre universalitate, iar in 1881 Romania devine Monarhie Parlamentara, act istoric prin care din nou se realiza o deschidere culturala. In acest cadru istoric societatea "Junimea" va deveni un veritabil indrumator cultural marcand inceputul uneia dintre cele mai importante perioade din literatura romana cunoscuta sub denumirea de Epoca Marilor Clasici. Societatea "Junimea" a aparut la Iasi in 1863 si a fost intemeiata de un grup de intelectuali tineri cu studii facute mai ales in Germania; Petre P. Carpi, Vasile Pogor, Teodor Rosetti, Iacob Negruzzi, Titu Maiorescu - "spiritus rector" al Junimii. La 1 martie 1867 a aparut si revista societatii Junimea, numita "Convorbiri Literare".

Societatea Junimea si-a desfasurat activitatea pe parcursul a trei etape importante. Prima etapa a fost cuprinsa intre 1864-1874 si se caracterizeaza printr-un acut spirit polemic, precum si prin edificarea principiilor junimiste orientate mai ales spre limba, literatura si estetica. In aceasta perioada s-au tinut renumitele "prelectiuni populare" prin care junimistii urmareau familiarizarea publicului cu marea cultura.

Etapa a doua este cuprinsa intre 1875-1885 si acum se consolideaza "directia noua" anuntata in etapa anterioara. Acum apar in Convorbiri Literare operele unor scriitori tineri care se vor afirma mai tarziu: M. EMINESCU, I. CREANGA, I. L. CARAGIALE, I. SLAVICI. Cea de-a treia etapa incepe dupa 1885, desfasurandu-se la Bucuresti si se caracterizeaza prin destramarea spiritului de cenaclu, prin faptul ca in Convorbiri Literare se vor publica studii eterogene de filosofie, sociologie. Dar niciodata pana in 1944, cand isi inceteaza activitatea, Convorbiri Literare nu va mai cunoaste stralucirea primelor doua etape.

Principalele obiective culturale ale societatii Junimea au fost: educarea publicului, realizarea unei limbi literare romanesti, incurajarea literaturii originale romanesti, combaterea formelor fara fond. Educarea publicului a fost urmarita in primul rand in "prelectiunile populare", conferinte pe teme diferite tinute de membrii Junimii in aula Universitatii din Iasi, intr-un stil academic, respectand regulile oratoriei clasice. Prin aceste conferinte junimistii urmareau sa faca publicul sa inteleaga cultura ca factor de progres si moralitate. Realizarea unei limbi literare romanesti unitare a fost urmarita in studiile conducatorului Junimii: "Despre scrierea limbii romane", "Limba romana in jurnalele din Austria", "Neologismele", "Oratori, retori si limbuti". In toate aceste studii, Titu Maiorescu pleda pentru inlocuirea alfabetuluichirilic cu cel latin, scrierea fonetica in locul celei etimologice, imbogatirea limbii romane prin neologisme din limbile romanice, dar numai cu conditia

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

sa se introduca notiuni noi. De asemenea, el a combatut in aceste studii calculul lingvistic, precum si agramatismele, "stricarea limbii romane". Incurajarea literaturii originale romanesti s-a facut atat prin publicarea in paginile Convorbirilor Literare a unor opere valoroase apartinand scriitorilor deja consacratii (V. Alecsandri), cat si prin descoperirea unor tineri scriitori talentati: M. Eminescu, I. Creanga, I. L. Caragiale, I. Slavici. T. Maiorescu a recunoscut in M. Eminescu, dupa publicarea a trei poezii, "un poet, poet in toata puterea cuvantului". Ideile despre literatura ale lui Titu Maiorescu, precum si "directia noua" pe care a imprimat-o literaturii romane, au fost sintetizate in studiile: "O cercetare critica asupra poeziei romane de la 1867", "Comediile d-lui I. L. Caragiale", "Directia noua in poezia si proza romana".

Principiul fundamental in promovarea literaturii a fost valoarea estetica, junimistii fiind ghidati in optiunile lor de un acut spirit critic. Combaterea "formelor fara fond" s-a facut prin combarterea mediocritatii si a imposturii, dupa principiile teoretizate de T. Maiorescu in studiul "In contra directiei de astazi in cultura romana". Pornind de la observatia ca in intreaga cultura romana patrunsesera institutii, structuri, adica "forme si forme" din strainatate, T. Maiorescu si toti ceilalti junimisti au sesizat ca toate acestea devenisera adevarate "stafii" pentru ca "fondul" autohton nu era suficient de matyrizat ca sa le primeasca. ajaunimistii pledau nu pentru respingerea "formelor" moderne, ci pentru ridicarea "fondului" autohton la un nivel suficient de inalt ca sa le poata primi. Ei pledau la un nivel suficient de inalt ca sa le poata primi. Pledau, de asemenea, pentru o dezvoltare nationala ci fata spre universalitate.

Tudor Vianu definea "spiritul junimist" prin "spirit filosofic si oratoric gust academic si clasic, ironie si spirit critic". Prin toate aceste trasaturi, "spiritul junimist" a adus in epoca , asa cum afirma Tudor Vianu, inceputul functionarii sigure si la obiect a spiritului critic, cresterea nivelului de existenta fata de intelectualul roman, primatul esteticului, cultivarea gustului artistic, dezvoltarea unei literaturi nationale originale.

"Junimea" a aparut ca o continuare a preocuparilor pasoptiste in domeniul limbii, al literaturii, al culturii. Si pentru pasoptism si pentru junimism ramane fundamental specificul national. Deosebiriile constau in atitudine: pasoptismul avea o atitudine a freneziei, a elanului, a avantului utopic; junimismul a avut o atitudine sobra, echilibrata, cu mult spirit critic. O alta deosebire este si varsta estetica, pasoptismul reprezentand un elan adolescentin in cultura romana, fundamentat pe principii romantice, dar fara a respinge clasicismul, in timp ce junimismul reprezenta o maturizare a culturii romane fundamentata pe principii clasice, dar fare a respinge romantismul.